

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Перник, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
като разглежда докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Гражданско дело
№ 20201700100580 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Предявеният иск е с правно основание чл. 258, ал.1, т.1 от КЗ /отм./, вр. с чл. 257, ал.2 от КЗ /отм./, вр. с чл. 226, ал.1 от КЗ /отм./, вр. с чл.45 и чл. 86 от ЗЗД.

По съображения изложени в исковата молба, ищецът Г. П. А., моли да бъде осъдено ответното Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, да му заплати обезщетение за претърпените от него нематериални вреди – болки, страдания и неудобства от причиненото му физическо и психично разстройство на здравето му, в резултат на настъпило застрахователно събитие на *** в *** – ПТП, виновно причинено от Е. Л. И., при управление на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Корола“, с ДК № ***, и притежаващ валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, в размер на 60 000лв., заедно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие – *** до окончателното изплащане на сумата.

Ответното Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД е подало писмен отговор чрез адвокат Т. Т., като впоследствие е приложено и адвокатското пълномощно на същия. С писмения

отговор :

Ответното дружество оспорва иска по основание и размер. Твърди, че липсват доказателства, установяващи влошено психическо здраве у ищеца; че липсват доказателства за констатирана палпаторна болка в областта на дясната подбедрица; оспорва исковете по размер като завишени.

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, който се е движил с бърз ход и е пресичал пътното платно на необозначено за това място.

Оспорва, че за ищеца са настъпили всички описани в исковата молба вреди и твърденията за тяхната продължителност, тъй като същият се е върнал на работа през месец декември 2015г., без да има данни за трудоустрояването му.

Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихви за забава и началния момент, от който те се претендират. Въпреки дадената му възможност не е представило писмени бележки.

Пернишкият окръжен съд след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 12 и чл. 235, ал.2 от ГПК, приема за установено следното :

Съдът намира, че исковата молба е редовна /ищецът е освободен от заплащането на държавна такса и разноски на основание чл. 83, ал.1, т.4 от ГПК, а освен това и с изрично определение № 736 / 06. 11. 2020г. – л.23/. Същата е предявена от активнoleгитимирана страна, имаща правен интерес. Налице са положителните процесуални предпоставки за предявяването ѝ и не са налице данни за отрицателни процесуални предпоставки. Касае е се за спор, между процесуално правоспособни и дееспособни правни субекти, който е подведомствен на Пернишкия окръжен съд и същият се явява родово и местно компетентен да го разгледа. Следователно исковата молба е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

На ***, около 10.15ч, ищецът Г. П. А., който по това време работел в *** в ***, отивал да си купи закуска от закусвалнята, която се намира на отсрещната страна на бул. „***“, непосредствено до автобусна спирка на автобус, движещ се по линия **. Ищецът вървял по левия тротоар на булеварда, с посока на движение към Околовръстен път. За да отиде до

отсрещната баничарница № **, той решил да пресече булеварда. Булевардът бил с лек наклон изкачване в посока към Околовръстното шосе, бил с асфалтова настилка с леки неравности, от две платна, всяко с ширина по 3 метра, разделени помежду си от маркировка "М1" /непрекъснатата линия/. Преди да започне пресичане той се огледал и видял движещ се автомобил от дясната си страна, движещ се в посока към Околовръстния път. Други автомобили нямало на пътя. Там участъкът от бул. „***“ бил прав, имало много хубава видимост, преценил, че автомобилът е далече и ищецът решил, че има време да пресече. Забързал ход и предприел пресичане перпендикулярно на пътя, като в момента в който стъпил на пътното платно автомобилът бил на разстояние от 22,7км., от мястото на последвалия удар. Пресякъл дясното платно и продължил да пресича лявото платно, в което от дясната му страна идвал движещия се в посока към Околовръстен път лек автомобил „Тойота Корола“, с рег. № ***, собственост на Ц. Л. И., управляван от същата. В момента, в който ищецът започнал да навлиза в лявото платно, но гледал само напред, водачката на лекия автомобил, която шофирала с 50 км/ч., го възприела, рязко натиснала спирачките и навила волана на автомобила на дясно, но не успяла да спре и с предната – предна лява част на автомобила го блъснала - с предната броня автомобилът ударил по десния крак на пешеходеца, в резултат на което той бил изтласкан нагоре, след което бил ударен от предното стъкло и то се счупили, а ищецът бил отхвърлен напред и в ляво на автомобила на асфалта на пътното платно. Съдът следва да отбележи, че по делото няма никакви обективни данни той да е изпадал в безсъзнание, освен собствените му субективни твърдения в тази насока, възпроизведени в съдебно медицинската експертиза.

От удара на ищеца била причинена средна телесна повреда – открита фрактура на авеоларния израстък в областта на фронталните зъби на горната челюст вдясно и избиване на първи горен резец вдясно /11-ти зъб/, покриващи медикобиологичните характеристики на счупване на челюст и избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето.

За това деяние, с решение № 190110/30.07. 2019г. по НАХ дело 11974/2016г. по описа на Софийски районен съд, Е. Л. И. е освободена от наказателна отговорност, като ѝ е наложено административно наказание по реда на чл. 78а, ал.1 от НК вр. 343, ал.1, б.„б“, предложение второ, вр. с чл. 342, ал.1, предл. трето от НК.

Горната фактическа обстановка се установява от приложеното по настоящето дело, НАХ дело № 11974/2016г. по описа на Софийски районен съд, чието решение № 190110/30.07. 2019г., съгласно т.15 от ТР от 06. 11. 2013г. на ОСГТК на ВКС е приравнено на влязла в сила присъда и е задължително по реда на чл. 300 от ГПК за настоящия съд, от заключението на съдебно – автотехническата експертиза, от заключението на съдебно - медицинската експертиза с вещо лице специалист по „Орална хирургия“ и „Лицево - челюстна хирургия“ доц. д-р Е. А. и съдебно - медицинската експертиза с вещо лице специалист по ортопедия и травматология д-р К. С., неоспорени от страните, които съдът изцяло възприема като компетентно и обективно изготвени и всичките кореспондиращи помежду си.

По отношение претърпените неимуществени вреди, от физическото увреждане на ищеца.

Видно от заключенията на съдебно - медицинската експертиза с вещо лице специалист по „Орална хирургия“ и „Лицево - челюстна хирургия“ доц. д-р Е. А. /л.218 – л.225/ и на съдебно - медицинската експертиза с вещо лице специалист по ортопедия и травматология д-р К. С. /л. 245 – 249/, от представената по делото медицинска документация от Университетска многопрофилна болница за активно лечение *** /л.157 – 188/, писмените доказателства към исковата молба, както и от свидетелските показания на А. А. Н., се установява следното :

След удара на ищеца му била оказана спешна медицинска помощ, а впоследствие бил откаран с линейка в Университетска многопрофилна болница за активно лечение *** гр. ***. Там бил приет на лечение за периода от 20. 10. 2015г. до 22. 10. 2015г. /за две денонощия/, когато бил изписан. Диагнозата, с която е приет е „Счупвания на други лицеви кости и кости на черепа, открита фрактура на алвеоларния израстък в областта на фронталните зъби на горната челюст вдясно.“ Т.е. при ищецът е било наличие на разкъсно – контузна рана в областта на ментума с линеен размер около 1,5 см., достигаща в дълбочина до мускулатурата. Кървяща разкъсно-контузна рана в основата на долната устна с линеен размер около 2 см., преминаваща през цялата дебелина на устната и проникваща в устната кухина, с наличие на чужди тела в нея. Оток и палпаторна болка в областта на носната пирамида. При предна риноскопия се установява наличие на кръвни коагулуми в

предните носни ходове. Установява се проникваща разкъсно-контузна рана на долната устна с неправилна форма и размер 2/1 см. Разкъсно-контузна рана на гингивата в областта на алвеоларния израстък на горна челюст на нивото на зъб 11. Същият зъб се установява вбит в откритата фрактура на алвеоларния израстък. Зъби 21 и 22 са леко подвижни и болезнени при палпация. Множество охлузвания в областта на лактите, колената и китките, двустранно. Същите представляват натъртвания по предна повърхност на двете бедра, в областта на дясна лакътна и на дясна гривнена става и в тези области той е бил насинен. Тези натъртвания са му причинявали затруднения в повдигането на двата долни крайника. При извършен впоследствие преглед на 03.11.2015г. е установен оток и подкожен хематом в зоната на увреда. Проведено е лечение и контролен преглед. Ищецът е търпял болки и страдания от травмите в областта на крайниците за период от около 20 дни, като първите 7 дни болките са били с по-голям интензитет.

Под инфилтрационна анестезия /местна упойка/ е извършено щателно почистване на екстра-и интраоралното оперативно поле. Направени са първична хирургична обработка на раните, като са евакуирани чуждите тела, обработени са с антисептични средства и са защити послойно. Зъб 11, който е интродуциран в алвеоларния израстък на максимата е отстранен. В зоната е установена многофрагментна фрактура на алвеоларния израстък, достигаща до пода на носната кухина, като предната стена на алвеолата на 11 е напълно разрушена, а латерално – частично. Костните фрагменти са били отстранени и ръбовете са били загладени. Раната на гингивата е била обработена хирургично и защити. Предписани са медикаменти – медаксон, флажил и нимезил при нужда. Липсата на зъб 11 причинява нарушаване на храненето във фазата на отхапване на храната, което е трайно състояние. Липсата на зъб 11 причинява и говорни проблеми, както и в естетиката. Възстановяването на неговата липсва ще отстрани тези нарушения. При положение, че не се възстанови липсата на зъба, функционалните нарушения не се променят с времето.

Заради описаните увреждания в областта на устните и устната кухина ищецът е бил принуден да се храни със сокове и бульони. При престоя си в болницата ищецът е изглеждал много зле.

Впоследствие лечението му е продължило в домашни условия, в

квартирата му в ***, където е живеел негов съквартирант. Ищецът го било страх да остане сам. Г. А. е продължил да се храни само със сокове и бульони около два месеца. Приемал е обезболяващи лекарства, тъй като се е оплаквал от болки в устата и крака. Първите десетина дни е изпитвал затруднения в санитарно – хигиенно отношение, тъй като поради болките в краката не е можел да отиде сам до тоалетната. Три – четири месеца се е оплаквал от болки в десния крак. По това време неговите родители са били в чужбина, поради което грижи за него е полагала неговата леля А. А. Н., която е идвала от ***.

След изтичането на 4 до 10 дни от увредата, е имало стоматологична възможност да се имплантира 11 зъб, чрез изграждане на временна конструкция, а след изтичането на 6-9 месечен срок от увредата, е имало стоматологична възможност да се възстанови този зъб, чрез изграждането на постоянна конструкция. Към момента на освидетелстването на ищеца от двете вещи лица медици, не е установено инплантирането на 11 зъб, а травмите в областта на устата и крайниците са отшумели.

И двете лица в заключенията си сочат, че лечението е правилно и адекватно проведено. И двете вещи лица сочат, че описаните увреди са в причинно – следствена връзка с процесното ПТП.

По отношение претърпените неимуществени вреди, от психическото увреждане на ищеца.

По делото са приети две заключения на съдебно – психиатрични експертизи – първоначална на вещото лице д-р Д. А., като вещото лице е дало и устни обяснения в съдебното заседание на 26. 04. 2022г. и която експертиза е оспорена от ответното дружество и повторна на вещото лице д-р Р. К. /която не е оспорена/, както и устни обяснения от вещото лице, дадени в с.з. на 20. 12. 2022г. Съдът възприема повторната съдебно – психиатрична експертиза /както и устните обяснения/ на вещото лице д-р Р. К., тъй като същата не е оспорена.

След получаване на физическите травми ищецът не е потърсил психологическа или психиатрична помощ за получените от него психо травми, което се установява и от свидетелските показания на А. А. Н., както и от заключението на вещото лице д-р Р. К.. Вещото лице е установило при ищеца ясни клинични данни за възникнали впоследствие на преживян стрес

по време на претърпяното ПТП, продължително и мъчително възстановяване и продължилите във времето свързани съдебни процедури, две психични разстройства : Разстройство в адаптацията и Фобийно разстройство, които се намират в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Тези две психични разстройства : Разстройство в адаптацията и Фобийно разстройство, са продължили до момента на освидетелстването на ищеца, макар и с отслабена симптоматика и се изразяват главно с тревожно – депресивни нагласи, фиксация и изживявания, както и с емоционално – волева лабилност. Налице е постепенно отслабване на клиничната картина на двете психични разстройства с времето. Вероятността за пълно оздравяване на ищеца е съвсем реална, като скоростта на възстановяване на нормалния психичен живот зависи от индивидуалните му личностни качества и структура, както и евентуалното наличие или липса на фактори, провокиращи спомена за травмиращите събития за в бъдеще. Разстройството в адаптацията не би се повлияло от прием на медикаменти и психична терапия, но една психо – терапевтична намеса би помогнала да се преодолее Фобийното разстройство, касаещо страхът му за шофиране и от всякакви инциденти с автомобили. Заминаването на ищеца за чужбина /малко след физическо му оздравяване в ***, където той живее и работи и понастоящем/ е било част от терапията за преодоляване на разстройството.

От правна страна.

От приложената застрахователна полица по „задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите“ /л.87/, е видно, че е била налице валидна до 00.00.00ч на 22. 01. 2015г. до 23.59.59ч. на 21. 01. 2016г. задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на лек автомобил „Тойота Корола“, с рег. № ***, собственост на Ц. Л. И..

След като е налице в а л и д н а задължителна застраховка на автомобилистите “Гражданска отговорност” при ответника, то на основание чл. 258, ал.1, т.1 от КЗ /отм./, вр. с чл. 257, ал.2 от КЗ /отм./, вр. с чл. 226, ал.1 от КЗ /отм./, вр. с чл.45 и чл. 86 от ЗЗД, дружеството застраховател дължи обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди от това ПТП.

Изхождайки от изискванията на чл. 52 ЗЗД и тези на раздел II от ПП на ВС на РБ-я № 4 от 23. 12. 1968г., от възрастта на пострадалия – на ***, към датата на инцидента, когато той е бил в началото на трудовата си кариера, от

пола на пострадалия – мъж, на който определено е по – малко присъща тревогата от естетичния проблем останал в областта на устните и при говора, от характера на вредите, подробно описани по – горе, от начина на отстраняването на вредите - под местна упойка и последващо зашиване на раните в областта на устата, от характера и продължителността на лечението подробно описани по - горе, от претърпените битови неудобства /невъзможността сам да отиде тоалетна в първите десетина дни, приемът само на течна храна за срок от два месеца и трайните увреждания при ухапване, дъвчене и говорене/, от търпените болки и страдания, от последиците от уврежданията, които към настоящия момент са изцяло физически преодолени и почти изцяло са преодолени в психичната сфера на ищеца, от обстоятелството, че ищецът е имал възможността да потърси специализирана психическа помощ, за да преодолее по – бързо последиците от Фобийното разстройство, но не е потърсил такава, от една страна, а от друга страна това, че сам е заминал за чужбина, което е част от психотерапията за преодоляване на последиците от това разстройство, от възможността да се изгради временно приспособление, а в след 6-ти – 9-ти месец и постоянно такова, за имплантиране на липсващия 11-ти зъб, но до настоящия момент такова не е изградено, от размера на минималната работна заплата за страната към датата на ПТП – 380лв., която в момента е в размер на 780лв., съдът намира, че сумата от 36 000лв. би обезщетила ищеца за претърпените от него неимуществени вреди.

Съгласно чл. 113, ал.1, т.2 от ЗДвП, който текст е възпроизведен и в чл.165, т.3 от ППЗДвП - при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки. По делото се установява от съдебно – автотехническата експертиза, че на 30 метра от мястото на инцидента в посока срещуположна на Околовръстното шосе – от там от където е идвал пешеходецът, е имало обозначена и с пътен знак и с пътна маркировка, пешеходна пътека тип „зебра“. Ищецът е отминал същата по тротоара по – който се е движел, а е започнал пресичане на 30 метра след нея. Пешеходецът е пресичал със забързан ход /няма данни той да е тичал леко/, но при достигане на правата непрекъсната линия, разделяща двете пътни платна, е продължил напред без да се огледа и да възприеме, идващия отдясно автомобил, за което е имал отлична видимост /заключението на съдебно – автотехническата експертиза/. Следователно е налице

съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пешеходеца и на основание чл. 51, ал.2 от ЗЗД, размерът на обезщетението следва да се намали. Изхождайки от конкретната проява на съпричиняването, съдът намира, че обезщетението следва да се намали с една трета.

Следователно ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 24 000лв. обезщетение за причинените му неимуществени вреди, ведно със законните лихви за забава, считано от датата на увреждането – 20. 10. 2015г. до окончателното им изплащане, като за горницата над 24 000лв. до пълния предявен размер от 60 000лв. – искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

За яснота на изложението, съдът следва да отбележи, че ищецът не е завеждал иск по чл. 200 от КТ срещу работодателя, нито е имал застраховка с покритие трудова злополука – писмо от 08. 12. 2021г., изпратено от управителя на *** /л.155/.

Ищецът не е направил разноси по делото. Ищцовата страна, чрез адвокат Б., е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответното дружество.

Ответникът е направил разноси в размер, както следва : 3000лв. адвокатско възнаграждение с ДДС, 200лв. възнаграждение за съдебно медицинската експертиза с вещо лице д-р А., 150лв. възнаграждение за съдебно медицинската експертиза с вещо лице д-р К. С., 150лв. възнаграждение за първоначалната съдебно - психиатричната експертиза с вещо лице д-р А. и 300лв. за повторната съдебно – психиатрична експертиза с вещо лице д-р К..

Договорът за правна помощ и съдействие на ответното дружество е сключен на 08. 12. 2020г. Към този момент е действала Наредба № 1 от 09. 07. 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията си с Дв. бр. 68 от 31. 07. 2020г., като съгласно чл. 7, ал.2, т.т.3 от нея, минималното адвокатско възнаграждение следва да бъде в размер на 2330лв., а съгласно чл. 7, ал.9 от нея – при защита по дело с повече от две съдебни заседания, за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 100лв. По делото са проведени общо 9 съдебни заседания, поради което и с оглед гореизложения текст се дължат още 700лв. за последните 7 заседания. При това положение адвокатското възнаграждение не превишава минимално

предвиденото възнаграждение, а дори е малко под него.

Следователно направените от ответника разноски по делото пред Пернишкия окръжен съд, са в общ размер на 3800лв.

С оглед отхвърлителната част от иска и на основание чл. 78, ал.2 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата 2280лв., съразмерно с отхвърлената част от иска.

Тъй като ищецът е освободен от заплащането на държавна такса и разноски, то от бюджета на съда са заплатени общо 850лв. възнаграждения за вещи лица, от които: 300лв. възнаграждение за съдебно – медицинската експертиза с вещо лице доц. д-р А., 150лв. възнаграждение за съдебно – медицинската експертиза с вещото лице д-р С., 150лв. възнаграждение за първоначалната съдебно – психиатрична експертиза с вещото лице д-р Д. А. и 250лв. възнаграждение на вещото лице по съдебно – автотехническата експертиза. На основание чл. 78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 960лв., както и сумата 850лв. разноски, по сметка на Пернишкия окръжен съд, ведно със законните лихви за забава на държавни вземания, считано от датата на влизане на решението в сила до окончателното изплащане.

На основание чл. 38 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 7, ал.2, т.3 от сега действащата редакция на Наредба № 1 от 09. 07. 2004г., застрахователното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адвокат Н. Д. Б. от АК – Перник сумата 2560лв., адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и процесуално представителство на Г. П. А. пред Пернишкия окръжен съд.

Съдът следва да отбележи, че в последното съдебно заседание на 20. 12. 2022г. беше представена актуалната сметка на ищеца, по която следва да се преведат дължимите суми.

Водим от гореизложеното и същия смисъл, съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на

управление : гр. София, район възраждане, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет.5, **да заплати на Г. П. А., с ЕГН *****, от ***, сумата 24 000лв.** /двадесет и четири хиляди лева/ обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди – болки, страдания и неудобства от причиненото му физическо и психично разстройство на здравето му, в резултат на настъпило застрахователно събитие на *** в *** – ПТП, виновно причинено от Е. Л. И., при управление на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Корола“, с ДК № ***, и притежаващ валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, заедно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие – 20. 10. 2015г. до окончателното изплащане на сумата, **като** за горницата над 24 000лв. до пълния претендиран размер от 60 000лв. – **отхвърля иска като неоснователен.**

ОСЪЖДА Г. П. А., с ЕГН *****, от ***, **да заплати** на Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление : гр. София, район възраждане, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет.5, сумата **2 280лв.** /две хиляди двеста и осемдесет лева/, представляващи направените от дружеството разноси пред Пернишкия окръжен съд, съразмерно с отхвърлената част от иска.

О С Ъ Ж Д А Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление : гр. София, район възраждане, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет.5, **да заплати** по сметка на Пернишкия окръжен съд **сумата 960 лв.** /деветстотин и шестдесет лева/, представляваща държавна такса, както и **сумата 850лв.** /осемстотин и петдесет лева/ разноси, ведно със законните лихви за забава на държавни вземания, считано от датата на влизане на решението в сила до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление : гр. София, район възраждане, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет.5, **да заплати** на адвокат Н. Д. Б. от АК – Перник сумата **2 560лв.,** две хиляди петстотин и шестдесет лева/ адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и процесуално представителство на Г. П. А.

пред Пернишкия окръжен съд.

Решението може да се обжалва пред Софийския апелативен съд, в двуседмичен срок от датата на връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____